

Datum van
inontvangstneming

:

21/03/2018

Zaak C-74/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

5 februari 2018

Verwijzende rechter:

Korkein hallinto-oikeus (Finland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

31 januari 2018

Verzoekster:

A Ltd

**BESLISSING VAN DE KORKEIN HALLINTO-OIKEUS (HOOGSTE
BESTUURSRECHTER)**

Datum van de beslissing

31 januari 2018

[OMISSIS]

Voorwerp Verzoek aan het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)

Verzoekster A Ltd

Andere partij in de procedure Veronsaajien oikeudenvontayksikkö (Finse belastingdienst)

Bestreden besluit

Besluit van de Keskusverolautakunta (centrale belastingcommissie) van 4 november 2016 [OMISSIS]

Voorwerp van het geding

1. Op grond van de Laki Verohallinnosta (wet op het belastingwezen; wet 503/2010) kan de Keskusverolautakunta, wanneer zulks van belang is voor de toepassing van de wet in andere, gelijksoortige gevallen of met het oog op de eenheid van de belastingheffing een beslissing geven of, wanneer sprake is van een andere gewichtige reden, op verzoek een ruling geven over de heffing van belastingen. In het verzoek om een ruling moet de aanvrager de voor de beslissing van de zaak noodzakelijke gegevens verstrekken.
2. Een rechtsgeldige ruling is op verzoek van de adressant bindend voor de duur van het tijdvak waarvoor de ruling is afgegeven. Tegen een besluit van de Keskusverolautakunta houdende afgifte van een ruling kan worden opgekomen bij de Korkein hallinto-oikeus. Beroep kan zowel worden ingesteld door de aanvrager als door de Veronsaajien oikeudenvontayksikkö, aan welke laatste de gelegenheid moet worden geboden om op de klacht van de aanvrager in te gaan.
3. In het aanhangige geding heeft A Ltd de Keskusverolautakunta om een ruling verzocht, zoals hieronder uiteengezet. Tegen de ruling van de Keskusverolautakunta heeft de verzekeringsmaatschappij beroep ingesteld bij de Korkein hallinto-oikeus. **[Or. 2]**
4. In deze zaak gaat het om de uitlegging van de bepalingen van richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit

II,erschikking; hierna ook: "richtlijn 2009/138/EG"), die betrekking hebben op de lidstaat waar het risico is gelegen.

Verzoek aan de Keskusverolautakunta om een rulling en besluit van de Keskusverolautakunta, voor zover van belang voor het beroep

Verzoek aan de Keskusverolautakunta om een rulling

5. A Ltd (hierna ook: "verzekeringsmaatschappij") biedt verzekeringsproducten aan en heeft haar hoofdkantoor in het Verenigd Koninkrijk. De verzekeringsmaatschappij is in Finland actief door middel van een marktlicentie van Lloyd's op grond van het vrije verkeer van verzekeringsdiensten in de zin van de Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä (wet betreffende buitenlandse verzekeringsmaatschappijen) (wet 398/1995, geconsolideerde versie)¹. De verzekeringsmaatschappij heeft in Finland geen afzonderlijke fysieke vestiging.
6. De verzekeringsmaatschappij biedt haar klanten onder meer verzekeringsproducten in verband met bedrijfsovernames aan. Het gaat daarbij hoofdzakelijk om een door de verkoper afgesloten "warranty and indemnity"-verzekering, een door de koper afgesloten "warranty and indemnity"-verzekering en een aansprakelijkheidsverzekering voor fiscale aansprakelijkheid. Het doel van de verzekeringen is om een eventuele aansprakelijkheid van de verzekeringnemer te dekken of eventuele vermogensschade van de verzekeringnemer te vergoeden. De door verkopers en kopers gesloten "warranty and indemnity"-verzekeringen beogen een overeenkomst tot stand te brengen volgens welke de verzekeringsmaatschappij conform de polisvoorwaarden de schade zal dekken die de koper lijdt, indien de verkoper de in de koopovereenkomst door hem verstrekte garanties schendt ("representations and warranties"). De aansprakelijkheidsverzekering voor fiscale aansprakelijkheid functioneert op eendere wijze, doch deze dient ter dekking van de door de verkoper in de koopovereenkomst verstrekte garantie dat er geen belastingen zijn vastgesteld over het tijdvak dat de eigendom van de onderneming die voorwerp van de koop is, nog bij hem berustte. Deze garantie strekt zich in beginsel ook uit tot de bekende fiscale verplichtingen, terwijl de garanties van de verkoper in beginsel enkel omstandigheden betreffen waarvan de koper geen kennis draagt.
7. Alle hiervoor genoemde verzekeringen beogen het risico verbonden met de waarde van de aandelen en het recht op de door de koper betaalde koopsom te verzekeren. Het gaat om een contractueel risico, want de verzekering beoogt uitsluitend een waardedaling van de aandelen te vergoeden die het gevolg is van door de verkoper afzonderlijk gegarandeerde omstandigheden; zij beoogt niet om in het algemeen alle met de activiteit van de doelvennootschap verband houdende schade of financiële verliezen te dekken. **[Or. 3]**

¹ <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1995/19950398>

8. Met betrekking tot de *door verkoper gesloten* “warranty and indemnity“-verzekering heeft de verzekeringsmaatschappij aangevoerd, dat de verzekering onder meer de verwezenlijking van de volgende doelstellingen kan bevorderen: (i) de risico's na uitvoering van een transactie nemen af, omdat een derde partij daarvoor instaat; en (ii) de koopsom wordt bij het afsluiten van de transactie in zijn geheel betaald, waardoor bijvoorbeeld een geblokkeerde rekening niet nodig is. De verzekering werkt aldus dat de verkoper verzekeringnemer is. De verzekering dekt onder meer, tot een contractueel overeengekomen plafond, de proceskosten en de schadevergoeding die voortvloeien uit een schending van de door de verkoper verstrekte garanties. In deze gevallen is de verkoper jegens de koper aansprakelijk, terwijl de verzekering op haar beurt de kosten en de schade-aansprakelijkheid van de verkoper vergoedt.
9. Met betrekking tot de *door koper gesloten* “warranty and indemnity“-verzekering heeft de verzekeringsmaatschappij aangevoerd, dat de verzekering onder meer de verwezenlijking van de volgende doelstellingen kan bevorderen: (i) verzekeringsmaatschappijen zijn mogelijk bereid een groter risico te verzekeren dan het risico dat verkopers bereid zouden zijn te aanvaarden; (ii) de verzekering kan een concurrentievoordeel ten opzichte van eventuele andere aspirant-kopers opleveren en daarmee de totstandkoming van een kooptransactie bevorderen; (iii) discussies achteraf met de verkoper worden voorkomen (het kan bijvoorbeeld voorkomen dat een deel van de verkopers verder in dienst van de doelvennootschap blijft, en schadeclaims zijn niet bepaald bevorderlijk voor hun betrokkenheid bij de ontwikkeling van de activiteit van de vennootschap); en (iv) in geval van eventuele aansprakelijkheidskwesties kunnen partijen worden aangesproken die een betere kredietwaardigheid en een grotere financiële draagkracht hebben dan de verkoper zelf.
10. Deze verzekering werkt aldus dat de koper verzekeringnemer is. De achterliggende gedachte hierbij is, dat de verzekering de vermogensschade vergoedt die de koper lijdt doordat de verkoper de door hem verstrekte garanties schendt. Verder dekt de verzekering in beginsel de juridische kosten die de koper moet maken wanneer een derde schadevergoeding van hem vordert en deze schadeclaim tegelijk ook een schending van de door de verkoper verstrekte garanties oplevert.
11. Deze verzekering onderscheidt zich met name van de door de verkoper gesloten “warranty and indemnity“-verzekering doordat de verkoper volgens de in Finland gangbare marktpraktijken helemaal niet aansprakelijk jegens de koper is voor een schending van de garanties; de koper kan eventuele schadeclaims aldaar uitsluitend indienen bij de verzekeringsmaatschappij, die de schade op basis van de polisvoorwaarden vergoedt.
12. Afhankelijk van de polisvoorwaarden kan de verzekeringsmaatschappij een recht van verhaal op de verkoper hebben. Volgens de verzekeringsmaatschappij is het in Finland echter gangbare marktpraktijk dat verzekeringsmaatschappijen jegens de verkoper geen recht van verhaal hebben, met uitzondering van situaties waarin de

laatste zich schuldig heeft gemaakt aan opzettelijk of ernstig nalatig handelen. De reden hiervoor is dat een subsidiaire aansprakelijkheid van de verkoper het nut van de verzekering voor hem aanzienlijk zou verminderen. **[Or. 4]**

13. De door de koper gesloten “warranty and indemnity“-verzekering kent doorgaans twee varianten. De meest gebruikelijke variant is, in grote lijnen, dat de aansprakelijkheid van de verkoper beperkt is tot een uiterst gering bedrag (bijvoorbeeld 1 euro) en dat de verzekeringsmaatschappij aan de koper het surplus aan schade vergoedt. De tweede variant, die volgens de verzekeringsmaatschappij gangbare praktijk in Finland is, bestaat erin dat de verkoper een gebruikelijke aansprakelijkheidslimiet kiest en dat de verzekering dit overneemt.
14. Aangaande de aansprakelijkheidsverzekering voor *fiscale aansprakelijkheid* heeft de verzekeringsmaatschappij voorgedragen, dat de ter dekking van de fiscale aansprakelijkheid afgesloten verzekering hetzij de verkoper hetzij de koper vrijwaart voor de fiscale aansprakelijkheid van de doelvennootschap. Voor het overige werkt de aansprakelijkheidsverzekering op eendere wijze als de hiervoor besproken verzekeringen.
15. De verzekeringsmaatschappij biedt voornoemde verzekeringen aan vele verschillende klanten aan. In de regel is de verzekeringnemer – hetzij de koper hetzij de verkoper – een Finse vennootschap, de doelvennootschap is Fins, op de koop- en verzekeringsovereenkomst is Fins recht van toepassing en eventuele geschillen worden in Finland beslecht.
16. Het is echter ook mogelijk dat de verzekeringnemer of de doelvennootschap geen Finse vennootschap is, doch dat het hoofdkantoor of het land van registratie ervan zich elders in de Gemeenschap of daarbuiten bevindt. En dus is het mogelijk dat op de koopovereenkomst het recht van een ander land dan dat van Finland wordt toegepast en dat eventuele geschillen buiten Finland worden beslecht. Zodoende voorzien de door de verzekeringsmaatschappij aangeboden verzekeringsovereenkomsten die een band hebben met Finland, in drie alternatieve mogelijkheden ten aanzien van de verzekeringnemer en de doelvennootschap van de bedrijfsovername:
 - 1) Verzekeringnemer is een Finse vennootschap en ook de doelvennootschap is een Finse rechtspersoon,
 - 2) Verzekeringnemer is een Finse vennootschap en de doelvennootschap is een buitenlandse rechtspersoon, en
 - 3) Verzekeringnemer is een buitenlandse rechtspersoon en de doelvennootschap is een Finse vennootschap.

Vragen gesteld in het verzoek om afgifte van een ruling, voor zover van belang voor het beroep

17. Wanneer de verzekeringsmaatschappij verzekeringen aanbiedt aan een Finse vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername een buitenlandse rechtspersoon is, moet dan overeenkomstig § 1, lid 1, van de Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta (wet inzake de belasting over bepaalde verzekeringspremies; wet 664/1966, geconsolideerde versie)² over de verzekeringspremies in Finland assurantiebelasting worden betaald?
18. Wanneer de verzekeringsmaatschappij verzekeringen aanbiedt aan een buitenlandse rechtspersoon, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername een Finse vennootschap is, moet dan over de verzekeringspremies in Finland assurantiebelasting worden betaald? **[Or. 5]**

Ruling van de Keskusverolautakunta van 4 november 2016 met betrekking tot het tijdvak van 4 november 2016 tot en met 31 december 2017

19. Wat punt 17 aangaat, heeft de Keskusverolautakunta in de ruling vastgesteld, dat over verzekeringspremies in Finland geen assurantiebelasting hoeft te worden betaald wanneer de verzekeringsmaatschappij verzekeringen aanbiedt aan een Finse vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername een buitenlandse rechtspersoon is.
20. Met betrekking tot punt 18 heeft de Keskusverolautakunta in de ruling vastgesteld, dat over verzekeringspremies in Finland assurantiebelasting moet worden betaald wanneer de verzekeringsmaatschappij verzekeringen aanbiedt aan een buitenlandse rechtspersoon, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername een Finse vennootschap is.
21. De Keskusverolautakunta heeft in zijn besluit onder meer verwezen naar het bepaalde in § 1 van de wet inzake de belasting over bepaalde verzekeringspremies (wet 664/1966; hierna: “assurantiebelastingwet”), § 6 van de wet betreffende buitenlandse verzekeringsmaatschappijen (wet 398/1995), artikel 2, onder d), van de tweede richtlijn schadeverzekering (88/357/EEG) en artikel 46, lid 2, van de derde richtlijn schadeverzekering (92/49/EEG), alsook naar het arrest van het Hof in zaak C-191/99, *Kvaerner*.

Samenvatting van de voornaamste argumenten van partijen

22. *A Ltd* heeft in haar beroep bij de Korkein hallinto-oikeus verzocht om nietigverklaring van het besluit van de Keskusverolautakunta, voor zover daarin de lidstaat van het risico is vastgesteld, en om afgifte van een nieuwe ruling inhoudend dat de lidstaat van het risico moet worden bepaald aan de hand van de

² <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1966/19660664>

staat waar de verzekeringnemer is gevestigd, zowel wanneer de verzekeringnemer een Finse vennootschap en de doelvennootschap een buitenlandse rechtspersoon is als wanneer de verzekeringnemer een buitenlandse rechtspersoon is en de doelvennootschap een Finse vennootschap (punten 19 en 20).

23. De verzekeringsmaatschappij heeft betoogd dat de staat waar het risico is gelegen, moet worden bepaald aan de hand van de staat waar de verzekeringnemer is gevestigd, en wel om de volgende redenen:
- in de hier aan de orde zijnde gevallen ontstaat het financiële verlies op de plaats waar de verzekeringnemer is gevestigd;
 - in de situatie zoals uiteengezet in het verzoek om een ruling, is sprake van een risico dat berust op een tussen de betrokkenen gesloten overeenkomst en niet van bijvoorbeeld een risico dat verbonden is met de dagelijkse bedrijfsvoering van de doelvennootschap;
 - de in het verzoek om een ruling beschreven verzekeringen hebben uitsluitend betrekking op het tijdvak waarin de verkoper nog de eigendom had, dat wil zeggen de reden voor de schadeloosstelling moet reeds gedurende dit tijdvak zijn ontstaan, dus de grondslag voor de aansprakelijkheid is reeds ontstaan voordat de koper en de doelvennootschap tot hetzelfde concern behoorden; en **[Or. 6]**
 - indien de assurantiebelastingplicht werd bepaald aan de hand van de vestigingsplaats van de doelvennootschap, zou dit ertoe leiden dat het voor de verzekeringsmaatschappij in de praktijk onmogelijk is om vooraf in te schatten in welke staat de assurantiebelasting moet worden betaald.
24. De *Veronsaajien oikeudenvontayksikkö* heeft zich ten overstaan van de Korkein hallinto-oikeus beroepen op het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-191/99, *Kvaerner*. De Oikeudenvontayksikkö heeft zich achter de zienswijze van de Keskusverolautakunta geschaard dat het risico geldt ten aanzien van het concern en dat dit concern-risico aan de hand van een bepaald aanknopingspunt moet worden toegerekend. De plaats van vestiging van de doelvennootschap is in dit verband een concrete factor op grond waarvan het risico kan worden toegerekend. De plaats waar het risico is gelegen, kan op deze wijze worden bepaald.

Nationale bepalingen

25. Volgens § 1, lid 1, van de assurantiebelastingwet (wet 664/1966) moet over een op grond van een verzekeringsovereenkomst geheven verzekeringspremie, voor zover daarmee in Finland gelegen goederen, respectievelijk een belang verbonden met een [in Finland] uitgeoefende activiteit of een ander [in Finland gesitueerd] belang worden verzekerd, belasting aan de Staat worden betaald overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

26. Volgens § 1, lid 2, van wet 664/1966 is een verzekeringspremie vrijgesteld van belasting wanneer zij uitsluitend berust op een persoons-, krediet- of herverzekeringsovereenkomst, respectievelijk een verzekeringsovereenkomst in de zin van de Potilasvahinkolaki (wet 585/1986; letselschadewet) of een transportverzekeringsovereenkomst voor de invoer, uitvoer of doorvoer van goederen, respectievelijk een verzekeringsovereenkomst voor hoofdzakelijk in het internationale verkeer gebruikte (lucht)vaartuigen of andere mobiele transportmiddelen.
27. Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) is in Finland omgezet bij de op 1 april 1995 in werking getreden wet betreffende buitenlandse verzekeringsmaatschappijen (wet 398/1995).
28. Volgens § 6, lid 1, van wet 398/1995 wordt met een in Finland gelegen risico bedoeld op:
- 1) in Finland gelegen bezittingen wanneer de verzekering betrekking heeft hetzij op grond of gebouwen, hetzij op een gebouw en de daarin aanwezige roerende zaken, voor zover de roerende zaken en het gebouw door dezelfde verzekeringsovereenkomst worden gedekt;
 - 2) een in Finland geregistreerd voer- of vaartuig wanneer de verzekering betrekking heeft op voer- of vaartuigen; of **[Or. 7]**
 - 3) tijdens een reis of vakantie gelopen risico's wanneer de betrokken verzekeringsovereenkomst een looptijd van ten hoogste vier maanden heeft en de verzekeringnemer de overeenkomst in Finland heeft gesloten.
29. Overeenkomstig § 6, lid 2, van wet 398/1995 wordt in alle gevallen die niet staan vermeld in lid 1 van deze bepaling, het risico geacht te zijn gelegen in Finland wanneer de verzekeringnemer hier zijn gewone verblijfplaats heeft of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, wanneer deze in Finland een vestiging heeft waarop de overeenkomst betrekking heeft.

Relevante bepalingen van Unierecht en rechtspraak

Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II, herschikking)

30. Volgens artikel 13, punt 13, van richtlijn 2009/138/EG heeft de term “*lidstaat van het risico*” betrekking op een van de volgende lidstaten:

- a) de lidstaat waar de goederen zich bevinden, wanneer de verzekering betrekking heeft hetzij op onroerend goed, hetzij op onroerend goed en op de inhoud daarvan, voor zover deze door dezelfde verzekeringsovereenkomst wordt gedekt;
- b) de lidstaat van registratie, wanneer de verzekering betrekking heeft op voeren vaartuigen van om het even welk type;
- c) de lidstaat waar de verzekeringnemer de overeenkomst heeft gesloten, indien het overeenkomsten betreft met een looptijd van vier maanden of minder die betrekking hebben op tijdens een reis of vakantie gelopen risico's, ongeacht de branche;
- d) in alle gevallen die niet uitdrukkelijk zijn genoemd onder a), b) of c): de lidstaat waarin zich een van het volgende bevindt:
- i) de gewone verblijfplaats van de verzekeringnemer; of
 - ii) indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is: de vestiging van die verzekeringnemer waarop de overeenkomst betrekking heeft.
31. Volgens artikel 13, punt 14, onder b), van richtlijn 2009/138/EG doelt de formulering “*lidstaat van de verbintenis*“ op de lidstaat waarin zich, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de vestiging bevindt van die verzekeringnemer waarop de overeenkomst betrekking heeft.
32. Op grond van artikel 157, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 2009/138/EG is een verzekeringsovereenkomst, onverminderd een latere harmonisatie, uitsluitend onderworpen aan de indirecte belastingen en parafiscale heffingen op verzekeringspremies in de lidstaat van het risico of de verbintenis. Volgens het derde lid van dit artikel past elke lidstaat wat betreft de maatregelen om de verschuldigde indirecte belastingen en parafiscale heffingen als bedoeld in lid 1, te innen zijn eigen nationale bepalingen toe op de verzekeringsondernemingen die op zijn grondgebied [**Or. 8**] risico's dekken of verbintenissen aangaan.
33. Ingevolge artikel 310 van richtlijn 2009/138/EG worden bij deze richtlijn onder meer de tweede schadeverzekeringsrichtlijn 88/357/EEG en de derde schadeverzekeringsrichtlijn 92/49/EEG ingetrokken. Volgens de concordantietabel van richtlijn 2009/138/EG komt artikel 13, punt 13, van de richtlijn overeen met de regeling in artikel 2, onder d), van richtlijn 88/357/EEG, artikel 13, punt 14, van de richtlijn met artikel 1, lid 1, onder g), van richtlijn 2002/83/EG, en artikel 157 van de richtlijn met de regeling in artikel 46, lid 2, eerste tot en met derde alinea, van richtlijn 92/49/EEG.

Rechtspraak van het Hof van Justitie

34. In het arrest van het Hof in zaak C-191/99, *Kvaerner*, ging het om de uitlegging van de bepalingen van de tweede schadeverzekeringsrichtlijn 88/357/EEG

betreffende de vestiging en de lidstaat van het risico. In deze zaak werd onder meer verzocht om een prejudiciële beslissing over de vraag of het op grond van artikel 2, onder c) en d, laatste gedachtestreepje, en artikel 3 van richtlijn 88/357/EEG is toegestaan dat een lidstaat ten laste van een in een andere lidstaat gevestigde rechtspersoon assurantiebelasting heft over de door deze aan een eveneens in een andere lidstaat gevestigde verzekeraar betaalde premies voor de verzekering van bedrijfsrisico's van de in de heffende lidstaat gevestigde directe of indirecte dochtervennootschap.

35. Het Hof stelde in punt 46 van voornoemd arrest vast, dat de gemeenschapswetgever het in artikel 2, onder d), laatste gedachtestreepje, van de tweede schadeverzekeringsrichtlijn 88/357/EEG mogelijk heeft willen maken om de lidstaat waar het risico is gelegen vast te stellen in alle gevallen die niet in de vorige gedachtestreepjes van deze bepaling zijn genoemd. Het doel van artikel 2, onder d), laatste gedachtestreepje, is dus met name om een nadere regel te geven voor het bepalen van de plaats waar een exploitatierisico is gelegen, wanneer dit risico niet specifiek is verbonden met een onroerende zaak, een voer- of vaartuig of een reis. De nadruk wordt daartoe gelegd op de plaats waar de activiteit wordt verricht waarvan het risico door de overeenkomst is gedekt. De wetgever heeft daartoe het criterium gekozen van de gewone verblijfplaats van de verzekeringnemer wanneer deze een natuurlijke persoon is, en het criterium van de vestiging wanneer het om een rechtspersoon gaat. **[Or. 9]**
36. In punt 48 van het arrest wordt vastgesteld, dat het begrip „vestiging” in de zin van artikel 2, onder d), laatste gedachtestreepje, van de tweede schadeverzekeringsrichtlijn 88/357/EEG bepalend is voor de toepassing van artikel 25 van de richtlijn, waarin de bevoegdheid tot heffing van belasting over verzekeringspremies uitsluitend wordt voorbehouden aan de lidstaat waar het risico is gelegen.
37. In punt 52 van het arrest wordt overwogen, dat de gemeenschapswetgever met het bepaalde in artikel 2, onder d), laatste gedachtestreepje, juncto artikel 25 van de richtlijn ervoor heeft willen zorgen, dat de bevoegdheid tot belastingheffing zo veel mogelijk wordt toegekend op basis van een materieel en objectief criterium, los van de rechtspositie van de verzekeringnemer en met als voornaamste criterium de plaats van de activiteiten waarvan de risico's worden gedekt.
38. De hiervoor genoemde uitspraak geeft naar het oordeel van de Korkein hallinto-oikeus niet rechtstreeks antwoord op de vragen die in het onderhavige geding aan de orde zijn.

Noodzaak van de prejudiciële verwijzing

39. De Keskusverolautakunta huldigt in zijn in beroep bestreden besluit de opvatting, dat voor het bepalen van de staat van belastingheffing niet maatgevend is in welke staat de verzekeringnemer is gevestigd, doch in welke staat de doelvennootschap is gevestigd wanneer de verzekeringnemer een rechtspersoon is en de verzekering

risico's dekt die voortvloeien uit de activiteit van de doelvennootschap. In dit geval is de staat van vestiging van de doelvennootschap de staat waar het risico is gelegen, wat dus tevens de staat is die bevoegd is om belasting te heffen over de verzekeringspremies.

40. A Ltd betwist bij de Korkein hallinto-oikeus de door de Keskusverolautakunta voorgestane uitlegging van de in het besluit genoemde bepalingen. De staat van het risico moet worden bepaald aan de hand van de plaats van vestiging van de rechtspersoon die verzekeringnemer is.
41. Volgens de Korkein hallinto-oikeus heeft het Hof niet eerder een prejudiciële beslissing gegeven over de toepassing van het bepaalde in artikel 13, punten 13 en 14, onder b), en artikel 157, lid 1, eerste alinea, en lid 3, van richtlijn 2009/138/EG met betrekking tot de lidstaat van het risico op de hiervoor omschreven activiteiten van een verzekeringsmaatschappij. Aangezien in het hoofdgeding enkel een gemotiveerde uitspraak kan worden gedaan op basis van de uitlegging van voornoemde bepalingen, is het in casu noodzakelijk dat het Hof om een prejudiciële beslissing wordt verzocht.
42. [OMISSIS] [Or. 10]

Beslissing van de Korkein hallinto-oikeus met betrekking tot de indiening van een verzoek om een prejudiciële beslissing bij het Hof van Justitie van de Europese Unie

43. De Korkein hallinto-oikeus heeft besloten de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te verzoeken om uitlegging van artikel 13, punten 13 en 14, onder b), en artikel 157, lid 1, eerste alinea, en lid 3, van richtlijn 2009/138/EG. De prejudiciële beslissing is noodzakelijk om het bij de Korkein hallinto-oikeus aanhangige geding te kunnen beslechten.

Prejudiciële vragen

1. Moet het bepaalde in artikel 157, lid 1, eerste alinea, juncto artikel 13, punten 13 en 14, van richtlijn 2009/138/EG aldus worden uitgelegd dat de lidstaat van vestiging van de vennootschap (rechtspersoon) die verzekeringnemer is, dan wel de lidstaat van vestiging van de vennootschap die voorwerp is van een bedrijfsovername, moet worden beschouwd als de lidstaat die bevoegd is om assurantiebepaling te heffen wanneer een verzekeringsmaatschappij wier hoofdkantoor in het Verenigd Koninkrijk is gevestigd en die in Finland niet over een vestiging beschikt, een verzekering ter dekking van risico's in verband met een bedrijfsovername

- aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als koper optredende, niet in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername in Finland is gevestigd,
- aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als koper optredende, in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername niet in Finland is gevestigd,
- aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als verkoper optredende, niet in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername in Finland is gevestigd,
- aanbiedt aan een bij de bedrijfsovername als verkoper optredende, in Finland gevestigde vennootschap, terwijl de doelvennootschap van de bedrijfsovername niet in Finland is gevestigd?

2. Is in casu van belang dat de verzekering enkel de fiscale aansprakelijkheid van de doelvennootschap dekt die is ontstaan vóór de bedrijfsovername?

3. Is in casu van belang of de bedrijfsovername betrekking heeft op de aandelen dan wel op een bedrijfszonderdeel van de doelvennootschap?

4. Is in een situatie waarin de bedrijfsovername betrekking heeft op de aandelen van de doelvennootschap, van belang dat de garanties die de verkoper aan de koper heeft verstrekt, enkel inhouden dat de verkoper de eigendom van de te verkopen aandelen heeft en dat daarop geen vorderingen van derden rusten?
[Or. 11]

Zodra het Hof een prejudiciële beslissing over de voorgaande vragen heeft gegeven, zal de Korkein hallinto-oikeus een definitieve uitspraak ten gronde doen.

[OMISSIS] **[Or. 12]**[OMISSIS]

[OMISSIS]